

100,08 pCt. af samme Skala, at vise, at der er taget Hensyn til Gentoftes Ønske paa dette Punkt. Men rent bortset fra, at der ved denne Udregning ikke er taget Hensyn til de højere Ejendomsskatter, der betales i Gentofte til Kommunen og Amtet tilsammen, er Forholdet imidlertid det, at dette kun rent tilsyneladende er Tilfældet.

Der er jo nemlig her Tale om, hvilken Procent af den københavnske Skalas Grundbeløb der skulde opkræves af *alle* Indtægter for at skabe den fornødne Dækning for Udgifter og Udligning, men da det er anerkendt saavel fra alle Sider inden for Gentofte-Udvalget som af Indenrigsministeren, at den forøgede Beskatning paa de store Indtægter gradvis skal gennemføres over en Periode paa 10 Aar, er Tallet 97,43 pCt. af Grundbeløbet ganske misvisende.

Hvis Udligningen gennemføres efter det foreliggende Forslag, vil Forholdet være det, at Gentofte, som i de første 10 Aar ikke fuldt ud kan opkræve Skatten efter den københavnske Skala for de større Indtægter, for at indvinde dette maa forhøje Skatten yderligere for de mindre Indtægter, hvilket vi ikke kan tro har været Meningen, og hvilket Gentofte Kommunalbestyrelse i ethvert Tilfælde ikke kan tiltræde. Vi henviser i saa Henseende til det vedlagte Bilag, Bilag 1, som indeholder nærmere Bemærkninger til Tabel 6.

For at undgaa dette teknisk urimelige Resultat maa den Dekort, som ydes Gentofte, efter vor Formening nødvendigvis fastsættes saaledes, at den midlertidige Dekort, som bortfalder i Løbet af 10 Aar, svarer til den Dekort, Kommunen paa sin Side maa yde de Skatteydere, for hvem Forhøjelsen ellers vilde blive særlig voldsom, medens den varige Dekort maa fastlægges saaledes, at man efter Forholdet 1934—35 kan skønne, at Gentofte Kommune ogsaa efter de 10 Aars Forløb opkræver noget lavere Skatter end Frederiksberg.

Vi har intet imod, at man, som Udvalget foreslaar, efter 10 Aars Periodens Udløb afgør ved Voldgiftsretten, hvorledes der fremtidig skal forholdes med Hensyn til Afkortning i Tilsvaret, men vi maa bestemt modsætte os Bestemmelserne i Lovforslagets § 9, hvorefter der efter 20 Aars Forløb skal foretages en positiv Lovforanstaltning for at opretholde Gentofte Kommunes Nedsættelse i Udligningstilsvaret. Gentofte Kommune maa og skal efter vor Formening ogsaa i Fremtiden have en lavere Skat end Frederiksberg, og det forekommer os, at Fastsættelsen af Dekorten til en saadan Størrelse, at dette kan opnaas, meget vel kunde ske ved en uvildig Voldgiftsret.

Heller ikke til vort Krav om en Ventil af Hensyn til den forventede Stigning i Gentofte Kommunes eller Amtskommunens Udgifter har Lovforslaget taget Hensyn. Ganske vist findes der i Lovforslagets § 7 en Bestemmelse, som sigter til at indføre en Slags Ventil, for saa vidt angaar Amtskommunens Udgifter til visse Formaal, men denne er saaledes affattet, at Amtskommunens Udgifter paa de paagældende Omraader skal stige overordentlig stærkt, forinden Ventilen virker. Det forekommer os ganske urimeligt, at Gentoftes Beboere skal bære en saadan Udgiftsstigning, uden at dette giver Anledning til en Dekort i Tilsvaret.

Vort Krav om, at der skal ydes en Dekort for Gentofte Kommunes egne Udgifter, har hverken Gentofte-Udvalgets Flertal eller Indenrigsministeren villet imødekomme. Vi henviser imidlertid til, at det Grundlag, hvorpaa Udligningsforslaget bygger, at de tre Kommuner i alt væsentligt kan administreres med samme Udgifter pr. Indbygger, er urigtigt. Det fremgaar af Gentofte-Udvalgets Betænkning, Tabel 9, at Udgifterne i 1934—35 i København og Frederiksberg var henholdsvis 165 og 172 Kr. pr. Indbygger, medens Udgiften i Gentofte var 181. En af Gentofte Kommune foretagen tilsvarende Udregning for 1935—36 viser imidlertid, at Udgifterne for Gentofte er steget til 203 Kr. pr. Indbygger og for 1936—37 endogsaa til 216 Kr. 50 Øre alt indbefattet Skatterne til Amtskommunen, medens Københavns Udgifter formentlig ligger nogenlunde fast. Naar man erindrer sig, at Gentofte Kommune er en Kommune, som er under stadig Udbygning og modtager en Mængde Tilflyttere, vil man forstaa, at man maa være forberedt paa, at Udgiftsstigningen endnu ikke er endt, og vi haaber, at det ærede Folketingsudvalg vil anerkende, at det under disse Forhold vil være ganske uforsvarligt at fastsætte en Udligningsordning mellem København og Gentofte, uden at der gives Adgang til en yderligere Dekort for de Udgifter, som vi nødvendigvis maa paatage os, og hvoraf i øvrigt ikke uvæsentlige Dele kommer de københavnske Skatteydere til gode, thi det maa ikke glemmes, at en stor Del af Gentofte Kommunes Udgifter netop skyldes vor Stilling som Udfaldskommune for den københavnske Befolkning til Land, Skov og Strand.

Vi tillader os ærbødigst at rette de forannævnte rent tekniske Indvendinger mod det forelagte Lovforslag, men skal i øvrigt henlede Opmærksomheden paa, at Gentofte